

ॐ

భగవద్గీత

విచారణ

భగవద్గీత - బుర్తకథ

సదాశివ సమారంభం

గురు దక్షిణామూర్తి

గురు వేదవ్యాస మహర్షి

గురు కుంక మహర్షి

గురు నారద మహర్షి

గురు వాశీకీ మహర్షి

గురు శిక్షప్తి

శంకరాచార్య మధ్యమాం

గురు దత్తాత్రేయ

గురు బాలాజీ

గురు గోతమ బుద్ధ

గురు ఆదిశంకరాచార్య

గురు రామానుజాచార్యులు

గురు జ్ఞానేశ్వర్

గురు రవిదాస్

గురు కబీర్ దాస్

గురు చైతన్య మహా ప్రభువు

గురు నానక్

గురు రాఘవేంద్ర స్వామి

గురు వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వామి

యోగి పేమన

అస్మదాచార్య పర్యంతం

గురు త్రైలింగ స్వామి

గురు లాహిరి మహాకవి

గురు రామకృష్ణ పరమహంస, అమృతా చంద్రాదేవి

గురు వివేకానంద

గురు సాయి బాబా

గురు అరబింద్

గురు రమణ మహర్షి

గురు యోగానంద

గురు భక్తవేదాంత ప్రభుపాద

గురు మృణాలస్వామి

గురు విద్యాప్రకాశానందగిరి

గురు చంద్రశేఖర భరమాచార్య

వందే గురుపరంపరాం..

నన్ను “నేను” తెలుసుకోవటానికి

నన్ను “నేను” మార్పుకోవటానికి

నన్ను “నేను” చేరుకోవటానికి

మరియు అత్యుత్తమ జీవన విధానానికి

కావలసిన భక్తి,జ్ఞాన,కర్మ,ధర్మ సమాచారం ఒకేచోట తెలుగులో ఉచితంగా!

సాధారణంగా వేదాంతం తెలుసుకోవాలనే కోరిక వుంటుంది, కాని గ్రంథాలు అందుబాటులో లేవు. ఇంకొకరి దగ్గర గ్రంథాలు వుంటాయి, కాని జిజ్ఞాసువులకి ఎక్కడ ఉన్నవో తెలియదు. అలాగే కొన్ని లైబ్రరీ లో కొన్ని రకాల పుస్తకాలు మాత్రమే లభ్యం అవుతున్నాయి, అంతేగాక విలువైన గ్రంథాలు సరైన సంరక్షణ లేక కనుమరుగైపోతున్నాయి, కనుక మన అందరి కోసం భారత ప్రభుత్వం పురాతన ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలను సంరక్షించే నిమిత్తం ఎంతో శ్రమతో కంప్యూటరీకరణ ద్వారా ఒక చోట చేర్చుతూ ఆన్ లైన్ చేయటం జరిగింది. ఇటువంటి విలువైన జ్ఞాన సంపదను మరింత సులభంగా అందుబాటులోకి తీసుకురావటానికి సాయి రామ్ సేవక బృందం ఉడతా భక్తి గా ఇప్పటివరకే దాదాపు 5000 పుస్తకాలను వివిధ వర్గాలుగా విభజించి PDF(eBOOK) రూపంలో ఆన్ లైన్ లో ఉచితంగా అందించటం జరిగింది. కనుక ప్రతి ఒక్కరు ఈ సదవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోగలరు. ఇందుకు సహాయం అందించిన భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్(డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా <http://www.new.dli.ernet.in>), ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్(<https://archive.org>), గూగుల్ వెబ్ సైట్(<https://www.google.co.in>), మైక్రోసాఫ్ట్ వెబ్ సైట్(<http://www.microsoft.com>) కు మేము ఋణపడివున్నాము.అలాగే ఇటువంటి బృహత్తర కార్యక్రమానికి పెద్ద మొత్తం లో గ్రంథాలను అందించిన తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానమునకు కూడా మనం ఋణపడివున్నాము. సాయి రామ్ సేవక బృందం కోరుకొనేది ఒక్కటి, ప్రతి ఇల్లు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన గ్రంథాలతో నిండిపోవాలన్నదే మా కోరిక.

ఈ గ్రంథాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, దిగుమతి(డౌన్లోడ్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

- 1) భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్: <http://www.new.dli.ernet.in> లేక <http://www.dli.ernet.in>
- 2) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్: <http://www.sairealattitudemanagement.org>
- 3) సాయి రామ్ గూగుల్ సైట్: <https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement>
- 4) ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్: <https://archive.org/details/SaiRealAttitudeManagement>

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞం పై గల సలహాలు,సూచనలకు సేవక బృందాన్ని సంప్రదించుటకు: sairealattitudemgt@gmail.com

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సమాచారం: <https://www.facebook.com/SaiRealAttitudeManagement>

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సంబంధ వీడియోలు: <https://www.youtube.com/user/sairealattitudemgt>

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞంలో ప్రతి ఒక్కరు పాల్గొని, ఈ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొని,మీరు సంతృప్తులైతే మరొక సాధకునికి, జిజ్ఞాసువులకు మార్గం చూపించగలరని ఆశిస్తున్నాము. మీరు చదువుకోవటంలో ఏమైనా ఇబ్బంది కలిగితే సేవక బృందంను సంప్రదించగలరు. ఒకవేళ మా సేవలో ఏమైన పొరపాటు వస్తే మన్నించగలరు.

ఈ గ్రంథపు భారత ప్రభుత్వ డిజిటల్ లైబ్రరీ గుర్తింపు సంఖ్య: 2020010004291

గమనిక: భక్తి,జ్ఞాన ప్రచారార్థం ఉచితంగా eBook రూపంలో భారత ప్రభుత్వపు సహాయంతో ఇవ్వడం జరిగింది. ఈ గ్రంథముపై వ్యాపార,ముద్రణ హక్కులు రచయిత,పబ్లిషర్స్ కి గలవు, కనుక వారిని సంప్రదించగలరని మనవి చేసుకొంటున్నాము.

SaiRealAttitudeManagement(SAI RAM) - సాయి నిజ వ్యక్తిత్వ నిర్వహణ(సాయి రామ్)

*** సర్వం శ్రీ సాయినాథ పాద సమర్పణమస్తు ***

భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్ - డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా

<http://www.new.dli.ernet.in>

Digital Library of India: Inc x

www.new.dli.ernet.in

Digital Library of India

Hosted by: Indian Institute of Science, Bangalore in co-operation with
CMU, IIT-H, NSF, ERNET and MCIT for the Govt. of India and 21 major participating centres.

HomeVisionMissionGoalsBenefitsContent SelectionCurrent StatusPeopleFundingCopyright PolicyFAQRFP

Books Journals

Newspapers

Palm-Leaves (Manuscripts)

Title

Author

Year to

Subject

Language

Scanning Centre

Presentations and Report

[Statistics Report](#)

[Status Report](#)

[Feedback](#) | [Suggestions](#) |

[Problems](#) | [Missing links or Books](#)

Click [here](#) for PDF collection

DLI MIRROR at IUCAA Data Center PUNE

For the first time in history, the Digital Library of India is digitizing all the significant works of Mankind.

Click [Here](#) to know More about DLI ^{New!}

Books	Journals	Newspapers	Manuscripts
<ul style="list-style-type: none">Rashtrapati BhavanCMU-BooksSanskritTTD TirupathiKerala Sahitya Akademi	<ul style="list-style-type: none">INSA	<ul style="list-style-type: none">Times of IndiaIndian ExpressThe HinduDeccan HeraldEenaduVaartha	<ul style="list-style-type: none">Tamil Heritage FoundationAnnaUniversity ^{New!}

Title Beginning with.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Author's Last Name

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Year

1850-1900	1901-1910	1911-1920	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-
-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-------

Subject

Astrophysics	Biology	Chemistry	Education	Law	Mathematics	Mythology	Religion	For more subjects...
--------------	---------	-----------	-----------	-----	-------------	-----------	----------	----------------------

Language

Sanskrit	English	Bengali	Hindi	Kannada	Marathi	Tamil	Telugu	Urdu
----------	---------	---------	-------	---------	---------	-------	--------	------

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వివేకానంద

“దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్టమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం” అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని జళిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజూ పువ్వుల రాసుల్ని వికసింపజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమార్థిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్ఠులు, జవసంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్చాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నీ కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన ‘ఇచ్చ’ (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. అనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. “నీచాతినీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది” అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

భ గ వద్గీ త

[బు ర్ర క థ]

రచయిత

శ్రీ మూర్తి

ప్ర కా శ కు య

కాళహస్తి తమ్మారావు అండ్ సన్స్,
సంస్కృతాంధ్ర బుక్ డిపో (స్థా. 1882) రాజమండ్రి.

భ గ వ దీ త

పరమ పావనికి భారతమాతకు

జేజే లనుడయ్యా

హాస్యం : ఆగరా సోదరా ! ఏమిటిని ? నీ కేమైనా మతి పోయిందా నేని ?

కథ : ఎమిటాబాబూ నీ గొడవ ?

హాస్యం : ఇంకా యేమిటంటావేమిటా ఈవాళ్ళ ఇక్కడ మీకోదో బుర్రకథ వెలగ బెడతారని ఆశపడి యింతమందిజనం వచ్చి కూర్చుంటే అప్పుడే జేజేలుకొట్టేసి తప్పుకుంటున్నారేమిటి?

కథ : ఏడిశావులేగాని బుర్రకథే చెబుతున్నాం. అందు లోనూ చాలా పవిత్రమైన భగవద్గీతా సారాన్ని బుర్రకథగా చెప్పబోతున్నాం. పూరికే అల్లరిచేసి తన్నులుతినక శాంతంగా విను.

హాస్యం : అలాగయితే ప్రారంభించండి.

భారతపుత్రా వీనులవిందగు - చారిత్రము వినరా

కౌరవులకును మరె పాండవులకును - జరిగె పెద్దరణము భా॥

భారతయుద్ధం బుగనాసమరమె - ప్రఖ్యాతినిగాంచె ,,

అందు పాండవుల పక్షపుముఖ్యుడు - అర్జునుడుబాబూ ,,

అస్త్రవిద్యలో వానిని మించిన - వీరుడు కనరాడు ,,

ఆ అర్జునునకు శ్రీకృష్ణుండే - రథసారథియయ్యె ,,

ఉత్సాహముతో నిద్దరుగూడా - యుద్ధభూమికేగి ,,

తమతమ శంఖము లూదిరిబాబూ - దిశలుపిక్కటిల్ల ,,

అతివేగముతో రథమారొరవ - సేన మధ్యకేగె భా॥

కృష్ణుండంతట అస్త్రాలొదలగ - కోరెను ఘల్లుచుని ,,

పార్శ్వక్షోపరి రణరంగమును - పరికించాడండి ,,

ప్రతిపక్షులొ ఆపులనందర - బాగుగచూశాడు ,,

అంతటితోడనే నీరై పోయెను - అర్జనుహృదయమున ,,

యెత్తినవిల్లుచు ఒక్క దెబ్బలో - దించివేసినాడు ,,

హాస్యం : అదేమిటోయి ? అంత మహావీరుడన్నావు
శత్రువుల్ని చూడగానే భయపడి విల్లుదించేశాడా ?

కథ : కాదోయి వెర్రిమొహమా ! కారణమేమిటో
యిప్పుడే తెలుస్తుంది. తొందరపడకుండా విను. యీ విధంగా
యెక్కుపెట్టిన విల్లుచు దింపేసి విచారవదనంతో అర్జునుడు
శ్రీకృష్ణ పరమాత్మతో యలా అంటున్నాడు,

ఓ శ్రీకృష్ణా ! దయాంతరంగా ! - ఒక్కమాటవినుమా ఓ॥

యీరణభూమిని చూచి భయముతో - వణకుచుంటినేను ,,

యిచట నిల్చుటకు కూడ శక్తియే - చాలదయ్యనాకు ,,

అన్నిమూలలను ఆప్తబందుగులె - అగపడుచున్నారు ,,

దేశికాగ్రణులు అన్నదమ్ములును - తాతలు కలరయ్యా ,,

వారలతోనే పోరాటమును - జరపలేనునేను ,,

వారలందరును అస్తమించినచో - ఏమున్నదినాకు ,,

అట్టిచో రణమున విజయమంది నే - సాధించెడిదేమి ,,

స్మశానముననే పరిపాలించగ - సమకట్టాలింక ,,

అందువల్లనే రణమునుమానగ - సంకల్పించితిని ,,

దయతో నామొరవిని యుద్ధానికి - స్వస్తిచెప్పమయ్య ,,

హాస్యం : అదాసంగతి.

కథ : ఊ ! ఇలాచెప్పి అర్జునుడు తన గాండీవాన్ని క్రింద పెట్టి తనుకూడా రథంమీద విచారంగా కూర్చున్నాడు. దీనినే భగవద్గీతో అర్జున విషాదయోగ మంటారు. అంతట కృష్ణ భగవానుడు భగవద్గీతాసారాన్ని ఫల్గుణునికి ఉపదేశించ నారంభించి ముందుగా సాంఖ్యయోగంలో యిలా చెప్పాడు.

గీతాసారము వినరా భారతి - వీరాశ్రద్ధగను
అస్త్రములనే పట్టుకు రణమున - కరుదెంచిన పిదప గీ||
యుద్ధభూమిలో యీనునుకారం - బెట్లువచ్చెనీకు ,,
సాహసమెరుగని పిరికివాడవని - చాటును లోకముల్ ,,
ఆ అపకీర్తికి తావునొసంగక - గాండీవముబట్టి ,,
పోరొనరింపుము పార్థావేగమె - పూనికతో నీవు ,,

కథ : కృష్ణపరమాత్మ అర్జునుడికి యిలా కొంచెం చురుకు మాటలతో ఉత్తేజపరచడానికి ప్రయత్నించాడు. అయితే అప్పుడు అర్జునుడు కృష్ణతో “ బావా ! యెందుకు నన్నిలా శ్రమపెడతావు. బంధువుల్నీ, స్నేహితుల్నీ చంపి రాజ్యాధికారం వశంపరచుకు బ్రతకడంకన్నా యెక్కడైనా ముష్టిత్తుకొనడం మంచిదికాదా ? ” అన్నాడు. అంతట కృష్ణభగవానుడేమన్నాడయ్యా :

బిచ్చమెత్తుకొని బ్రతికెనంచును - పిరికిమాటలేల గీ||
క్షాత్రవంశముకు తగదోయ్ బిచ్చం - బెత్తెడికార్యమ్ము ,,
ధర్మాధర్మములను యోచించుకు - తగినరీతిగాను ,,
నడచుకొనుటయె అన్నివిధములూ - సర్వోత్తమమయ్యా ,,
అని శ్రీకృష్ణుడు పట్టుటతోడనే - అర్జునుడాతనిని ,,
రణమొనరించుటో బిచ్చమెత్తుటో - యేదితనకు తగునో ,,

తెలపగ ప్రార్థన చేశాడండి - నిండు మనసుతోడ గీ||
 పార్థునితో నీలు కృష్ణుండంటలు - పలికినాడు బాబూ ,,
 అరుణవినుమా ! దేహికి దేహ - మునకును గల తేడా ,,
 తెలిసినవారలు యీ విధమ్ముగా - విచారింపబోరు ,,
 బాల్యము యౌవము వార్ధక్యమ్మును - నచ్చిపోవునటులె ,,
 మరణముకూడా తప్పక నచ్చును - ప్రతీదేహమునకు ,,
 అయితే నీవును నేను భేదం - ఏర్పడియుండుటచే ,,
 మమకారవృద్ధి యింద్రియాలలో - విషయములదగిలి ,,
 సుఖదుఃఖమ్ములకలుగగ చేయును - సతతము మనజులకు ,,
 కావున వాటిని తగులుకొనకనే - మోక్షమందనలయు ,,
 పోతే ఆత్మను గూర్చిన సత్యము - తెలిపెదవినుమయ్య ,,
 అన్నిటిలో నీ యాత్మయన్నదే - శాశ్వతమ్ముసుమ్ము ,,
 దానిని చంపెడి వారలెవ్వరును - లేరెచ్చటగూడా ,,
 యిక చచ్చెడిదీ శరీరమొకటే - శ్రద్ధగవినుమయ్య ,,
 మానవస్త్రాల్ మనమేరీతిని - విడిచివేయగలమొ ,,
 ఆత్మయట్టులే శరీరమ్ములను - మాకుకొనుచునుండు ,,
 యింకా ఆత్మకు చెందిన ఘనతను - చెప్పెద వినుపార్థా ,,
 పంచభూతములు కూడా ఆత్మను - యేమిచేయలేవు ,,
 ఇంద్రియమ్ములవి ఆత్మయెట్టిదో - యెరగలేవుసుమ్ము ,,
 కానిఆత్మ దౌతత్వమనుభవ - మున నెరుంగవచ్చు ,,

కథ : ఇలాబోధించి యింకా కృష్ణుడేమంటున్నాడయ్యా
 “పార్థా ! ఆత్మయొక్క అనుభవాన్నిబట్టి అయినా నీవు తప్పని
 సరిగా యుద్ధం చెయ్యాలి అన్నాడు.

హాస్యం : చెయ్యాలి అంటే యెందుకు చెయ్యాలన్నా
 డోయ్.

~~~~~  
 కథ : అది కృష్ణుని మాత్రే ఆర్జునుడు చాచుతున్నాడు విను.

|                          |     |
|--------------------------|-----|
| గీతాసారము విన్నను        |     |
| పాపపరంపరలఁబువు           |     |
| యైతికులజులము యుద్ధమే     | గీ॥ |
| సర్వోత్తమమాధర్మము        | ”   |
| సంగరములలో గెల్చిన        | ”   |
| భోగభాగ్యముల్ కలుగును     | ”   |
| అట్లుగాక మరణించిన        | ”   |
| వీరస్వర్గము దక్కును      | ”   |
| అయితే ఒక్కటియున్నది      | ”   |
| లాభమొచ్చినా నష్టమొచ్చినా | ”   |
| సుఖముకల్గిన దుఃఖమొచ్చినా | ”   |
| సమయమని యెంచుటముఖ్యము     | ”   |
| యిట్లుఫలమును కోరక        | ”   |
| యుద్ధంసేయుట సెల్లుచు     | ”   |

కథ : ఇంకా యేమంటున్నాడయ్యా కృష్ణపరమాత్మ.

కర్మయోగమును జ్ఞానయోగమును-సమానమొపార్థా గీ॥  
 ప్రతిఫలమునే కోరకకర్మచు - చేయుచున్నయెడల ”  
 మనసు నిలకడగ నుండుననునది - పరమసత్యమోయి ”  
 మతికి సిరత్వంలేనిచో పతనం - కల్గితీరుపార్థా ”  
 కావున యోగాభ్యాసముతో మతి - నిల్చుకొనగవలయు ”  
 అదియెట్లున్నను చెప్పెదవినుమా - పార్థాశ్రద్ధగను ”  
 విషయాలోచనవల్లనే విషయా - సక్తి కలుగుచుండు ”  
 విషయాసక్తిచే కలుగుకోరికలు - ఆకోర్కెలవలెనే ”





మానవునకును కోశముకలు గునా-కోశముమూలమునే గీ||  
 వచ్చితీరు మోహముదానిచే - విస్మృతికల్గెడిని ,,  
 విస్మృతివల్ల నె బుద్ధినశించును - బుద్ధినశించినచో ,,  
 సర్వముకూడా నశించినట్లే - గానపతనమునకు ,,  
 అన్నివిధముల విషయాలోచన - మూలమోయిపార్థా ,,  
 మనోనిబ్బరము కలిగినవ్యక్తిని - క్రోధమంటలేదు ,,  
 మోహమన్నదా జ్ఞానిదగ్గరకె - చేర లేదుసుమ్ము ,,  
 దీనినె బ్రాహ్మీస్థితియని యందురు-బ్రాహ్మీతి పొందినచో ,,  
 మానవునకు మోక్షముతప్పకను - కల్గితీరునయ్యా ,,

కథ : అంటూ సాంఖ్యయోగాన్ని గురించి వివరించాడు కృష్ణపరమాత్మ.

హాస్యం : దానితో అర్జునుడు సంతృప్తిపడి యుద్ధం ప్రారంభించాడా ?

కథ : లేదు. అప్పుడేఅయిందా, సాంఖ్యయోగవివరణ అయిన తర్వాత కృష్ణపరమాత్మ అర్జునునికి కర్మయోగాన్ని గురించి యిలా తెలిపాడు.

|                        |    |
|------------------------|----|
| జ్ఞానకర్మముల యందున     | సై |
| ఏదిగొప్పదని యడిగిన     | ,, |
| కర్మముచేయక యున్నను     | ,, |
| జ్ఞానమన్నదే కలుగదూ     | ,, |
| లోకములో ప్రతివ్యక్తియు | ,, |
| ప్రకృతి ఆధారముగా       | ,, |
| కర్మములనే చేయును       | ,, |
| కర్మలుచేయుట యందున      | ,, |

|                           |     |
|---------------------------|-----|
| జ్ఞానియు మూర్ఖుడు నొక్కటే | సై॥ |
| అయితే లక్ష్యములందున       | ”   |
| తేడాలుండును అర్థువా       | ”   |
| కర్మలుచేసెడి నష్టదూ       | ”   |
| జ్ఞానిబలముతో తనవగు        | ”   |
| జ్ఞానేంద్రియము కట్టుకు    | ”   |
| కోరికలన్నవి లేకను         | ”   |
| కర్మములనే చేయును          | ”   |
| ముక్తికినతడే అర్హుడూ      | ”   |
| పోతేమూర్ఖుడు కోర్కెలన్    | ”   |
| మిక్కుటంబుగా కోరుచూ       | ”   |
| సేయువాటికై కర్మలు         | ”   |

కథ : ఈమానిరిగా వివరించి కృష్ణుడింకా ఫల్గునునితో  
 “పార్థా! ఇదివరలో పెద్దలందరూ జ్ఞానులవలెనే ప్రవర్తించి  
 ముక్తిపొందారు. పెద్దలు యెలాచేస్తే చిన్నవాళ్లుకూడా అలాగే  
 చేయడం ధర్మం. అందులోనూ జనసామాన్యంయొక్క శ్రేయ  
 స్సునుకోరి కర్మలు చేయడం మరింత ధర్మం. ఇక యిక్కడ  
 నీ ధర్మం ఏమిటంటే యుద్ధంలో శత్రువుల్ని హతమార్చడం  
 రాజధర్మం. అదే నీకు వర్తిస్తుంది” అన్నాడు. అంతట అర్జునుడు  
 శ్రీకృష్ణునితో “కృష్ణా! ప్రతిఫలాన్ని ఆశించకుండా కర్మలు  
 చేయాలని యెంత తాపత్రయపడినా లాభంలేకుండా యిష్టం  
 లేని పాపాలు చేయాల్సివస్తోంది. కారణమేమిటి?” అని  
 ప్రశ్నించగా పరమాత్మ ఏమన్నాడయ్యా :

~~~~~  
 మితములేకనే కోరికయన్నది - కోపముగామారు గీ||
 ముక్తికియ్యదియె బద్ధవైరిగా - మసలుచుండు నెవుడు ,,
 జ్ఞానమును తనచూచుచేనియ్యది - కప్పిపుచ్చుచుండు ,,
 కావున జ్ఞానిగ నుండగోరువా - డనవరతముగూడా ,,
 అతిజాగ్రత్తగ కోర్కెలన్నిటిని - అణచుకొనగవలయు ,,
 కర్మయోగమన నిదియేపార్థా - మరువబోకుమయ్య ,,

హాస్యం : కర్మయోగాన్ని గురించి యిలా చెప్పాడంటావు కృష్ణ పరమాత్మ.

కథ : అవును. అయితే అప్పుడు ఫల్గురుడేమని పశ్చిమేశాడయ్యా “ఓ బావా! ఇప్పుడు నీవు నా కుపదేశించే యోగాలను ప్రత్యేకంగా ఇప్పుడే నాకోసం సృష్టించావా? లేక యంతకుముందే యెవరికైనా తెలిపావా?” అని అడిగాడు. దానికి కృష్ణభగవానుడిలా అన్నాడు.

అందరికన్నను ముందుగనేనిది - అతిజాగ్రత్తగను గీ||
 ఉపదేశించితి నాదిత్యునకా - పిమ్మట నాతండు ,,
 మనువు కేంతయో నుత్సాహముతో-బోధించెను పార్థా ,,
 ఈరీతిగ నది క్రమక్రమముగా - మునులకు ప్రాకింది ,,
 అయితే యెపుడో తెల్పుటచే నిది - మరుగైపోయినది ,,
 తిరిగి నీకునే నీదినముననె - తెల్పుచుంటినయ్యా ,,
 అని శ్రీకృష్ణుండు ఫల్గురునకు తా - చెప్పిన పార్థుండు ,,
 అడిగెను కృష్ణుని యారీతిగ తన - సందేహముతీర ,,
 నీవు యిటీవలె ఎట్టితికాదా - సూర్యునకేరీతిన్ ,,
 తెలిపినాడవీ యోగక్రమమును - తెలుపుమయ్య కృష్ణా ,,
 అంతట కృష్ణుడు నవ్వుచు నాతని - కీరీతిగచెప్పె ,,
 మనమందరమును పెక్కు-జన్మముల-నెత్తి నారమయ్యా ,,

అయితే పూర్వపు జన్మములసంగతి - తెలియదు నీకేమి గీ||
 కాని అవన్నియు సంపూర్ణముగా - తెల్సునయ్య నాకు ,,
 ఏమని యడిగిన మానవమూత్రుడ - పుగ పుట్టెదవీవు ,,
 నేనుమాత్రముగాకను ధర్మము-నిల్పు సమయమందు ,,
 మానవజన్మతో నీలోకమున - నవతరించుచుందు ,,
 చెడ్డవారలను శిక్షించుటయును - సుజనుల గాచుటయు ,,
 కర్తవ్యము నాజన్మమున - శ్రద్ధగవినమయ్య ,,
 నేనొనరించెడి కార్యములందలి - తత్వంబెరిగినచో ,,
 మానవజన్మము లేకనే నరులు - ముక్తి నందగలరు ,,

కథ : అని చెప్పి యింకా యేమన్నాడంటే.

కర్మల నాధారముగా	పై
మానవజాతికి అంతకూ	,,
నాల్గుగులాలను పెట్టితి	,,
వారలె బ్రాహ్మణక్షత్రియుల్	,,
వైశ్యులు శూద్రులు వింటివా	,,
చేసినతప్పుకు శిక్షలన్	,,
వేసెడి సమయముందునే	,,
న్యాయమూర్తిగా నుందును	,,
కాని అందుభేదాలకు	,,
కర్తనుమాత్రము కాబోను	,,
ప్రతిఫలమేమియు కోరక	,,
నేను కర్మములు చేతును	,,
కావున నీవును అర్జునా	,,
ప్రతిఫలమునే కోరక	,,

నీకర్మలనే చేయుచు	సై
ఇంకొకసంగతి వినుమయా	”
కర్మలకన్నను యాగమే	”
ఘనమేమోయని యెంచిన	”
అగ్నిగుండముల తోడను	”
యాగముచేయుట చాలదు	”
హృదయములోగల వెలుతురే	”
బ్రహ్మమటంచును తెలియునూ	”
యాగకర్తలలోకూడా	”
తారతమ్యములు కలవయా	”
కోర్కెలకోసము ఆశతో	”
దేవతల్ని బహుశ్రద్ధతో	”
కొల్తురు కొందరు యింకను	”
కొందరు తమదా ఆత్మనే	”
ఆహుతిచేతురు అగ్నికి	”
పోతే జ్ఞానేంద్రియములన్	”
నిగహ మనియెడి అగ్నిలో	”
కాల్తురుకొందరు దీక్షితో	”

కథ : ఇంకా యిలా అన్నాడు కృష్ణపరమాత్మ.

“అరునా! శాస్త్రాలను ప్రతినిత్యం పారాయణచేసేవారూ, నియమనిష్ఠలతో తపస్సు సాగించేవారూ, నిరంతరం తమకు కల్గినదానిలో కొంత దానంచేసేవారూ పుణ్యాత్ములనబడతారు. దీనినిబట్టి చూస్తే జ్ఞానయోగంకూడా కర్మలకు బలమిస్తాయి” అంటూ యింకా యేమి చెప్పడంటే :

జ్ఞానముకన్నను మిన్నయైనదీ - జగతిలోనలేదు గీ॥
 కావున జ్ఞానార్జనము కోసమై - తగిన గురునిచేరి ,,
 క్రొత్తవిషయముల నన్నియు వేగమె-గ్రహియింపుమునీవు ,,
 పాపకర్మములు సర్వముజ్ఞానము - వల్ల తోలగిపోవు ,,
 జ్ఞానముతో నీ సందేహాలను - త్రుంచిశక్షణమొక్క ,,
 యుద్ధముసేయగ లేవోయ్ పార్థా - సర్వోత్తమమదియె ,,

హాస్యం : అబ్బబ్బ ! ఆగండా ! ఇదంతా ఏదో గందర
 గోళంగావుంది. ఇంతకూ కృష్ణపరమార్థ కర్మచేయాలంటాడా!
 అక్కరలేదంటాడా? ఒక్కముక్కలో చెప్పుదురు చంపక.

కథ : ఏడిశావులేగాని ఆ ప్రశ్న అర్జునుడే శ్రీకృష్ణుణ్ణి
 అడిగాడు.

హాస్యం : అడిగాడా? చూచావామరి నేను తెలివి
 తక్కువవాణ్ణి అంటారు మీరంతా. అర్జునుడిబుర మనబుర
 ఒకటేనన్నమాట.

కథ : అవునులే నీగొప్ప నువ్వే చెప్పకోవాలి గాని
 దానికి కృష్ణభగవాను డేమన్నాడో విను.

హాస్యం : చెప్పండి.

శ్రద్ధమీరగ గీత చదివినను విన్నను
 జన్మముల్ తరియించు తద్ధ్యంబయా
 సన్యాసముతో కర్మయోగముకూడాను
 సమమే ననెడిమాట నిక్కంబయా శ్రీ॥
 ప్రతిఫలాపేక్షయే లేకుండకర్మలను
 కర్మయోగులు ఆచరిస్తారయా ,,
 జ్ఞానికిని మూఢునకు కర్మలోనరించేటి
 కార్యముల్లో భేదమున్నాదయా ,,

కాని జ్ఞానముతోడ వెలుగొందు మానవుడు
 భారమ్ము నాపైన వేస్తాడయా ,,
 యీశరీరపు ధర్మములు కర్మలంచును
 ఆతడెప్పుడు మదిని తలచేనయా ,,
 ఎన్నిపాణులగూడ అమితాదరమ్ముతో
 ఆతడెప్పుడుకూడ చూస్తాడయా ,,
 ఎన్నిపాణులయందు నాపరబ్రహ్మమె
 జ్ఞానికంటికి కానవస్తుందయా ;,
 గోరికను కోపాన్ని దరిచేరనీకుండ
 అతడు జాగ్రత్తనే పడతాడయా ,,
 ఎల్లెడల యెల్లపుడు నాస్వరూపమ్మునే
 లోలోనగని సంతసిస్తాడయా ,,

కథ : అని చెప్పి కర్మసన్యాసయోగాన్ని సమాప్తి చేశాడు కృష్ణభగవానుడు.

హాస్యం : రానున్న యోగమేమిటా?

కథ : ఆత్మసంయమ యోగం. కృష్ణ పరమాత్మ పైవిధంగా చెప్పినతర్వాత పార్థుడిలా అన్నాడు.

పద్యం : తరచిచూడంగ సన్యాసధర్మ మొకటె

అన్నివిధముల నుత్తమమనుచునాకు

దోచెడిని కృష్ణరణమును త్రుంచియింక

యోగ మభ్యాసమొనరింతు బాగుగాను.

కథ : అంతట శ్రీకృష్ణుడు అర్జునునితో యేమంటున్నాడయా.

పద్యం : జన్మమెత్తిన యందుకు స్వార్థరహిత
 సేవచేయుట నరునకు చెల్లునయ్య
 అట్లుగాకుండ కామాయిబట్టగట్టి
 మూలకూర్చొన సోమరిపోతువండు

హాస్యం : అచ్చా! సరే నమాట చెప్పాడురా.

కథ : పోతే సన్యాసికి వుండవలసిన లక్షణాలను గురించి
 కృష్ణపరమాత్మ యిలా అన్నాడు.

సన్యాసికి కావలసిన గుణములు- తెలియుమోయిపార్థా గీ॥
 ప్రాణికోటి కష్టాలను గాంచిన - బాధకలగవలయు ,,
 మనస్సూర్తిగా తనకువీలగు - సేవచేయవలెను ,,
 కోర్కెలు లేకను ఆత్మజ్ఞానముతో - కర్మలుజరప ,,
 కామక్రోధాల్ లోభమోహముల్ - వానినంటబోవు ,,
 వాని మనమృది వానికెప్పుడును- లొంగియుండునయ్య ,,
 కావున మనసే శత్రువు మిత్రుడు - మానవమాత్రునకు ,,
 వానసును గెల్చిన నరుడీ జగమున - సౌఖ్యమందగలడు ,,
 ఆతడన్నిటిని కూడా సమముగ - పరిశీలిస్తాడు ,,
 కష్టసుఖములు రెండునువానికి - సమానమెపార్థా ,,
 అట్టి మహత్తరయోగివి కావలె-నని నీవెంచినచో ,,
 యోగాభ్యాసము జరుపుకొనుమయా-క్రమముతప్పకుండా,,

హాస్యం : క్రమం తప్పకుండా అంటే దానికేదైనా
 నియమం నిబంధనా లున్నాయేమిటా ?

కథ : వున్నాయికనకనే అలా అన్నాడు. ఆ క్రమం
 యేమిటోకూడా కృష్ణ పరమాత్మ అర్జునునికి చెప్తున్నాడు.
 జాగ్రత్తగా విను. ముందుముందు నీకు పనికొస్తోందేమో.

హాస్యం : అయితే కానీ.

జనసంచారము లేకను	నై॥
యుండు ప్రశాంతపుష్పలమున	”
దర్భాసనమును వేసుకు	”
కృష్ణాజినమును పరుచుకు	”
తెల్లనస్త్రమే వేసుకు	”
కూర్చొనగావలె దానిపై	”
పిమ్మట కన్నులు మూసుకు	”
మనసును స్థిరముగ నుంచు	”
యోగవిద్యకే దిగవలె	”
బ్రహ్మచర్యమును విడవక	”
మితమగు హారమె తినుచును	”
కొద్ది సమయమె నిద్రపోవుచు	”
యోగవిద్యనే నేర్చిన	”
యెంతో సౌఖ్యము కలుగును	”
యీవిధముగా విద్యను	”
నేర్చినట్టి యోగీంద్రుడు	”
ఆత్మలోభూతాల్ చూచును	”
భూతములలో నాత్మనే	”
చూచితీరు నతడెప్పుడూ	”

హాస్యం : అబ్బో ! చాలా నియమాలున్నాయిరా.

కథ : మరేమిటి ! డచ్చాలు కొట్టడ మనుకుంటున్నా వేమిటి ? సరే కృష్ణపరమార్థ యిలా చెప్పినతర్వాత అర్జును డతనితో “కృష్ణా ! నా మనస్సు నిరంతరం చలించిపోతున్నది గాని స్థిరంగా వుండడంలేదు. యోగాభ్యాసం జరపడానికి మనస్సు నెలా స్థిరంగా వుంచుకోవచ్చో తెలపవా ! అన్నాడు. అంతట శ్రీకృష్ణుడేమన్నాడో విన్నావా ?

గీతాసారము విన్నను	
పాపపరంపరలంటవు	
విషయముల వైరాగ్యము	గీ॥
పూనుటచేతను నిత్యమూ	”
అభ్యాసమొనరించుటన్	”
మనసు నిల్పుకొనవచ్చును	”
అయితే పూర్తిగ మనసును	”
నిలుపుశక్తి లోపించినన్	”
ఆ అభ్యాసపు సత్ఫలం	”
నాకమునందున దక్కును	”
ఆపై ధనికులయింటనో	”
లేక మునిగిదుల యింటనో	”
పుట్టును తప్పక నాతడు	”
అయితే ధనికులయిరటిలో	”
కన్నను యోగులు యింటిలో	”
పుట్టుటె సర్వోత్తమమయ్యా	”
యేమన పూర్వపు యోగమున్	”
కొనసాగించును ఆతడు	”
పార్థా వినుమా యిద్దయే	”
ఆత్మసంయమపు యోగము	”

హాస్యం : ఏమిటా ! పూరికే యోగాలు చెప్పుకు పోతున్నావు. అసలు యెన్నియోగాలేమిటి ?

కథ : మొత్తం పడ్డేనిమిది. ఇప్పటికీ ఆరు పూర్తి అయ్యాయి. ఏడవది విజ్ఞానయోగం.

హాస్యం : ఏం? నిద్రవస్తోందేమిటా, అంత నీరసంగా చెవుతున్నారు. తొందరగా కానీయండి.

కథ : అసలు నీకు నిద్రొస్తున్నట్లుంది.

హాస్యం : లేదు చెప్పండియ్.

కథ : కృష్ణ పరమాత్మ అర్జునునకు విజ్ఞానయోగాన్ని యెలా బోధించాడయ్యా :

నాదు మాయచె జనులు మోహమ్ములోబడి

జ్ఞానమొరుంగ లేరొ అర్జునా ||శ||

పంచభూతమ్ములును ఆ మాయ యనుమాట

ముమ్మాటికినికూడ సత్యంబయా ,,

ఇవుడున్న ప్రకృతిలొ మలినమ్ము శుద్ధమను

రెండురకములు వేరె వున్నాయయా ,,

యీ ప్రకృతిని నేను ఆధారముగ బట్టి

సృష్టిచేయుచునుంటి నిక్కంబయా ,,

పావనమ్ముగా నెంచబడి యేటివేదాల

ఓంకార రూపాన్ని నేనేనయా ,,

అన్ని ప్రాణులలోని జీవాలలోన గల

సారాన్ని పూర్తిగ నేనేనయా ,,

గగనమ్మునందుండు రవిచంద్రదీపాల

లోని వెలుతురుకూడ నేనేనయా ,,

యింతియెగాకుండ చెడుగుణాలకుకూడ

ఆధారభూతుండ నేనేనయా ,,

నా మాయలోబడియె దుష్టాత్ము లెల్లరును

పతనస్థితికి జారిపోతారయా ,,

~~~~~

కథ : ఇంకా కృష్ణపరమాత్మయిలా అన్నాడు. అర్జునా! జ్ఞానులూ, జిజ్ఞాసువులూ, అర్థార్థలూ, ఆర్యులూ కూడా నన్ను ప్రార్థిస్తారు. అయితే యిందులో తేడాలున్నాయి. సర్వమూ నేనేనని విశ్వసించి నన్ను ప్రార్థించేవారు జ్ఞానులు. అలా కాకుండా చిన్నవాళ్లు యెవరో చిల్లర దైవాల్ని పూజిస్తారు. పోతే అజ్ఞానులు నన్ను తమ కోరికలు నెరవేరడంకోసం ప్రార్థిస్తారు. మరొకవిషయ మేమంటే నన్ను పూజించేవారు బ్రహ్మం, అధ్యాత్మకం, కర్మ, అధిభూతం, అధిదైవతం, అధియజ్ఞం అనేవాటిని గురించే తెల్సుకొనగలరు. అంతేగాక చనిపోయేటప్పుడు నన్ను ప్రార్థిస్తే కష్టపడకుండా మరణాన్ని పొందుతారు అన్నాడు విజ్ఞానయోగంలో.

హాస్యం : ఆగరాబాబూ ! నాకేదో అయోమయంగా వుంది. యిదంతా బ్రహ్మమంటావు, అధ్యాత్మమంటావు, ఇవన్నీ మనమెప్పుడూ కనీసం చెవులతో విననైనా వినలేదు.

కథ : ఇప్పుడు వింటున్నావుగా. వాటి అర్థాలుకూడా కృష్ణపరమాత్మ చెబుతున్నాడు విను.

హాస్యం : నాతోనే !

కథ : ఏడిశావు వివోయ్.

శ్రద్ధగవినుమా అర్జునా	సై
అక్షరమైనది బ్రహ్మము	,,
ప్రత్యగాత్మపు భావమే	,,
ఆధ్యాత్మమైనబడునయా	,,
సృష్టికార్యమును అర్జునా	,,
కర్మమటంచును పిల్చురు	,,

పతనమయ్యెడిదానినే	నై
అధిభూతమ్మని యందురు	,,
అధిదై వతమన జీవుడే	,,
అధియజ్ఞుండను నేనయా	,,

కథ : కృష్ణభగవానుడిలా చెప్పాక అర్జునుడు యేమని అడిగాడయ్యా అంటే,

ఓ శ్రీకృష్ణా దయాంతరంగా - ఒక్కమాట వినుమా ఓ॥
 అవసానపు కాలమ్మున నన్నే - ప్రార్థన చేసినచో ,,
 కలిగెడిదేమిటా తెలియచెప్పమా - తేటతెల్లముగను ,,
 నినుదలచుటకును మోక్షమందుటకు-లంకెయేమిటయ్యా,,

కథ : దానికి శ్రీకృష్ణుడిలా అన్నాడు,

మరణకాలమున నను ప్రార్థించిన - మానవులందరును గీ॥
 తమమనసులలో యేమనితలంతురొ-అవియన్నియుజరుగు,,
 ముందేజన్మము కావలెనందురొ - ఆజన్మమెవచ్చు ,,
 అయితే నురణం వచ్చేదెప్పడొ-ముందు తెలియదయ్య,,
 అందువల్ల నే అనవరతము నను - ప్రార్థించగవలయు ,,
 నే విశ్వమ్మున కధినాథుండను - సనాతనుడగూడా ,,
 యెట్టివారలకు నై నను పతనం - తప్పబోదుగాని ,,
 నా కటువంటిది యెన్నడుకూడా-ప్రాప్తించదు సుమ్ము ,,
 ఇంతవాడనై యుండియుకూడా - నిశ్చల భక్తులకు ,,
 లొంగియుండెదను నిశ్చయముగనే-నమ్ముము నామాట ,,
 కావున నీవు నాపై నిర్మల-భక్తి గలిగియుండి ,,
 యుద్ధమునేయగ లేవోయ్ పార్థా - సంశయించకుండా ,,

హాస్యం : ఇదేం యోగంరా బ్రదర్ ?

కథ : దీనిని అక్షర పరబ్రహ్మయోగమంటారు. తర్వాత చెప్పబోయేది రాజవిద్యారాజగుహ్యయోగం.

హాస్యం : అమ్మయ్యా ! ఇదేదో చాలా గాబరాపెట్టేలా వుండే. శేరే నోరు తిరగడంలేదు.

కథ : సాచి దవడమీదకొడితే అదే తిరుగుతుందిలేగాని అల్లరిచెయ్యకు.

అర్జునా వినుమయ్య బ్రహ్మవిద్యను నీవు
అభ్యసించుటకెంతో సులువయ్యా [శ॥
అంతియెగాక నిది ప్రత్యక్షముగ ఫలం
బిచ్చు నను నామాట సత్యంబయా ,,
యీలోకమంతయును పూర్తిగా నావలనె
నిండి యీరీతిగా నున్నాదయా ,,
పుట్టించుటకును మరి గట్టించుటకుగూడ
ఆధారభూతుండ నేనేనయా ,,
యింద్రియాలకు మాత్రమే క్షణమ్మునగూడ
నేరూపమున కానరాబోనయా ,,
నేను లేనని పల్కు పాపాత్ములందరూన్
నామాయచే బాధపడతారయా ,,
ఆరీతిగాకుండ ప్రాజులెల్లరు నన్ను
నిరతమ్ము ప్రార్థనము చేస్తారయా
యీ విశ్వమునకే నేతల్లినీ తండ్రినీ
నేనేను సర్వమ్ము నిక్కంబయా ,,
ఎవరి శక్తినిబట్టి వారు పూవో పండ్డా
అందచేస్తే సంతిసిస్తానయా ,,
కులతత్వ భేదమ్ము గోరంతయునుగూడ
నాకు లేదనుమాట సత్యంబయా ,,

స్త్రీపురుష భేదమ్ముతో నసలె పనిలేదు

నా కందరునుకూడ సమమేనయా

శ్ర॥

గాన తప్పక నీదుమనసు నావైనుంచి

నీవు నన్నే పూజ చేయాలయా

„

కథ : అని బోధచేశాడు కృష్ణపరమాత్మ. ఇంకా విభూతియోగంలో శ్రీకృష్ణుడు ఫల్గునునికి యేమి ఉపదేశం గావిస్తున్నాడంటే :

వింటివె అర్జున యింతవరకు నే - తెల్పిన విషయములు గీ॥

నాదుఘనతినా దేవతలై నను - యెరగరు పూర్తిగను „

నను ప్రార్థించినవారికి తప్పక - సద్గుణాల నిత్తు „

లేనివారలను చెడ్డగుణములే - పీడించుచునుండు „

అని యీరీతిగ కృష్ణుడు తెల్పిన - ధనంజయుడవుడు „

అడిగినాడయా నిండు మనస్సుతో - ఆ శ్రీకృష్ణుడిని „

హాస్యం : ఆఅడిగిందేమిటో చెప్పరాబాబూ.

కథ : అదుగో ఆతొందరే వద్దన్నాను.

ఓ శ్రీకృష్ణా దయాంతరంగా - ఒక్కమాట వినుమా

మునుపు మునీంద్రులు మహానుభావులు-నీఘనతనుగూర్చి ఓ॥

యెన్నోవిధముల చాటినారయా - యీలోకమ్మునకు „

వారలందరును తెల్పినరీతినె - యిపుడు పల్కితీవు „

మరియొకపరి నీ మహాత్యమ్మువిన - కోర్కెగల్గెనాకు „

దయతో ఆత్మవిభూతి తెలుపుమా-మది సంతసమంద „

కథ : ఈవిధంగా అర్జునుడు అడగగానే కృష్ణభగవానుడు యిలా చెప్పాడు :

పార్థా వినుమా నాదు చరితాన్ని నీవు

పొందగలవోయ్ ముక్తి మార్గాన్ని

వేదాలలో సామవేదానోయ్ నే

దేవతలలో నింద్రదేవుడోయ్

సా॥

~~~~~
 రుద్రులలో శంకరుడోయీ

మాటల్లో ఓంకార శబ్దానోయీ పా॥

నక్షత్రమాలలో చంద్రుడోయీ

జ్యోతిరూపుల్లోన సూర్యుడోయీ ,,

ద్వాదశాదిత్యుల్లో విష్ణువునోయీ

దేవపురుషులలో నారదుడోయీ ,,

నదులన్నిటిలో గంగ నేనోయీ

ఆవుల్లో కామధేనువునోయీ ,,

మోసాలలో జూదమును నేనోయీ

మరణముకూడాను నేనోయీ ,,

కథ : ఇలా తననుగురించి చెబుతూ యింకా వాక్కు, బుద్ధి, ధైర్యం, స్మృతి, లక్ష్మి, కీర్తి, ఓమి అనేవి తన రూపాలనికూడా కృష్ణభగవానుడు శలవిచ్చాడు. అంతట ఆర్జునుడేమన్నాడయ్యా, “కృష్ణ! జూదానివికూడా నువ్వేనా? ఆయితే ఏ పాపమూ యెరుగని మాచేత నువ్వే జూదమాడించి యిలా తయారుచేశావన్నమాట” అన్నాడు. ఆప్పుడు కృష్ణపరమాత్మ నవ్వుతూ “వెర్రివాడా! మీ కష్టాలకు నేను కారకుణ్ణి కాను. మీ కర్మను బట్టి ఈ స్థితికివచ్చాగు. నన్ను గురించి మరో విషయం కూడా తెలుసుకో. యాదవుల్లో కృష్ణుణ్ణి, పాండవుల్లో పార్థుణ్ణి కూడా నేనే” అంతట పార్థుడు మనమిద్దరం ఒకటేలా ఆవుతాము? అని అడిగాడు. దానికి కృష్ణ పరమాత్మ :

చెప్పెద వినుమా అరుచా సై

నేనీ భూలోకమునన్ ,,

ఒకపాదమె నిల్పితిన్ ,,

మనదు ఉపాధులు రెండునూ ,,

విడిచిన నిద్దర మొక్కటే ,,

ఆత్మ మనిద్దరిలోనను ,,

ఒక్కటెయున్నది తెలియుమా ,,

యిదియె విభూతీయోగము ,,

హాస్యం : ఓరిసి విభూతియోగమంటే యిదా! ఇంకా మొహానికి
విభూతి పూసుకొనడ మెలాగో చెప్పే యోగమనుకున్నాను.

కథ : అవునులే. అంత తెలివితేటలున్నాయి మనకి.

హాస్యం : మన తెలివితేలేమోయి రాజాలంటిది. గుర్తించే తాహతుకల
వాళ్లు కరువైపోయారుగాని.

కథ : సరేలే. కథవిను! కృష్ణభగవానుడిలా అన్న తర్వాత అర్జును
డాయనలో యేమన్నాడయ్యా :

నీ యుపదేశమునంతయు శ్రద్ధగ - వింటిని శ్రీకృష్ణా గీ॥

వినుటతోడనే సంతసముత్తో - నామది పొంగినది ,,

సందేహములు సంశయములును-సడలిపోయినాయి ,,

కానియొక్కటే శోరికనాలో - నుబుకెత్తుచునుండె ,,

నీ సంపూర్ణ స్వరూప దర్శనం-బునకు నాదు మనసు ,,

ఉత్సాహముతో నెన్నోవిధముల - ఉవ్విళ్ళూరెడివి ,,

గావున దయతో నొకపరి దానిని-చూపవయ్యకృష్ణా ,,

అని యా ఫలును డడుగుటతోడనే - కృష్ణుండ నెనిల్లు ,,

నీమనోరికను తప్పకతీర్చెద - నయితే ఓపార్థా ,,

యీసీమామూల కన్నులతో నను-గాంచలేవు నీవు ,,

దివ్యదృష్టి నేయిచ్చెద దానితో - చూడుమయ్యనన్ను ,,

అని పలుకుచునే కృష్ణుడువానికి - దివ్యదృష్టినిచ్చె ,,

కథ : ఆప్పుడు యేజరిగిందయ్యా!

దివ్యదృష్టినిపొంది పార్థుడప్పుడు విశ్వ

రూపము ప్రతీతితో చూశాడయా [శ॥

పీతాంబరాలతో మణిహారములతోను

పూర్ణపురుషుడు కానిపించాడయా ,,

ముల్లొకములుగూడ వానిరూపములోనె.

మూర్తి భవించాయి తెలియండయా ,,

పెక్కువదనాలతో పెక్కు చేతులతోను

మరిపెక్కు నేత్రాలతో శ్రీ॥

అలరారు నా రూపమందెందరో మునుల్

ఆసీనులై యుండి యున్నారయ్య ,,

దేవతలు రాక్షసులు యక్షులును సిద్ధులు

పార్థకంటికి గోచరించారయ్య ,,

పదునుతీరిన ఆయుధాలెన్నో చేతుల్లా

భీకరముగ నిండియున్నాయయ్య ,,

కథ : ఇలావున్న విశ్వరూపాన్ని సందర్శించినపిమ్మట అర్జునుడు కృష్ణపరమాత్మతో యేమన్నాడయ్యా :

వందనమయ్యా మహానుభావా వందనము నీకు గీ॥

ప్రత్యక్షముగా చూచితినిదగు మహత్యము నిపుడు ,,

నీ నేత్రములు భయంకరముగా నిష్పగ్నకుచుండె ,,

నీ రూపానికి లోకాలన్నియు వణకిపోవుచుండె ,,

మరియొకవంతను గూడా నీలో చూచుచుంటినయ్య ,,

ప్రస్తుత సంగరరంగమంతయును గానవచ్చుచుండె ,,

భీష్ముడు ద్రోణుడు కర్ణుడు మరియు సుయోధన్యు మొదలవ్ ,,

కౌరవపక్షపు ముఖ్యులెల్ల రుచు ఆహుతియగుచుండి ,,

హాస్యం : అబ్బా ! అవన్నీ కూడా కనిపించాయన్నమాట.

కథ : ఆ. ఫలునుడింకా శ్రీకృష్ణునితో యేమంటున్నాడయ్యా :

ఓ శ్రీకృష్ణామహాదేవా సై॥

నీ ప్రభావమది పూర్తిగా ,,

తెల్పికొంటినేనిప్పుడు ,,

శాశ్వతమూర్తివి నీవయ్య ,,

సర్వస్వమును నీవయ్య ,,

బ్రహ్మాండంబు సంతటా ,,

నిండెను నీదగురూపము	సై॥
యిక యీ భీకర తేజమున్	,,
చూచుసమర్థత లేదయా	,,
శంఖచక్రముల తోడను	,,
మామూలీరూపు ధరించియె	,,
దర్శనమిమ్మా నాకికన్	,,
యిన్నాళ్ల కు నీ రూపమున్	,,
గాంచితిరించెను జన్మము	,,

కథ : అంతట కృష్ణభగవానుడు విశ్వరూపాన్ని విడిచిపెట్టి శాంత రూపంతో అర్జునునికి దర్శనమిచ్చి యిలా అన్నాడు.

పార్థవినుమా నాదుచరితాన్నీ నీవు
 పొందగలవోయ్ ముక్తి మార్గాన్నీ
 యే లోకమున నెవ్వరై ననూ పార్థ
 విశ్వరూపము చూడగాలేరోయ్ పా॥
 పూర్వజన్మవు సుకృతముచేతన్ నీవు
 దర్శించితివి నాదురూపాన్ని ,,
 కురువృద్ధ వీరుల్ని హతమార్చున్ నాకు
 శక్తి లేదని యెంచబోకయ్యా ,,
 వారలందర నేను యేనాడో పార్థ
 పతనమొనర్చును వినవయ్యా ,,

కథ : అనిచెప్పుతూ “అర్జునా! సమస్తానీకీ మూలకారకుడ్ని నేనేకాని నీవు కావు. నిమిత్తమాత్రుడవుగావుండి నీవు యుద్ధంచెయ్యి. తప్పకుండా జయం సత్కీర్తి లభిస్తాయి” అన్నాడు. ఇదే విశ్వరూప సందర్శనయోగం. దీనితర్వాత కృష్ణభగవానుడు భక్తియోగాన్ని వివరించాడు. యోగయ్యా:

భక్తియోగమును తెలిపెదవినుమా పార్థా నీకిప్పుడు గీ॥
 నా భక్తులలో రెండు తెగలవారుండిరి తెలియుమయా ,,

నారూపమ్మును ధ్యానముచేసెడివార లొక్కజాతి గీ॥
 కానరానినను వ్రాధనచేతురు రెండవతెగవారు ,,
 మొదటివారలను సహకారోపాసకులని యంటారు ,,
 రెండవజాతియె నిరాకారపు ఉపాసకులు పార్థా ,,
 పోతే నాదగుభక్తుల గుణములు యెట్లుండాలంటే ,,
 కష్టసుఖాలను సమభావముతో స్వీకరించవలెను ,,
 కామక్రోధముల పోపూర్ణముగా విడనాడాలయ్యా ,,
 దూషణమ్ములను భూషణమ్ములను తెక్కచేయరాదు ,,
 ప్రాణికోటి నతి సానుభూతితో ఆదరించవలయు ,,
 శరీరమ్మునూ మనసును వశమున నుంచకొనగవలెను ,,
 వాడు శత్రువని వీడు మిత్రుడని యెంచకూడదయ్యా ,,
 యిట్టివారలే నిర్మలభక్తులు యెరుగుమోయిపార్థా ,,

కథ : ఈవిధంగా భక్తియోగాన్ని తెలిపాడు. తర్వాత ష్టేత్రష్టేత్రజ్ఞ
 విభాగయోగాన్ని వివరిస్తున్నాడు కృష్ణపరమాత్మ :

ష్టేత్రమన్నను జన్మష్టేత్రజ్ఞుడనునేను
 ష్టేత్రల నాత్మనై యుంటానయా శ్ర॥
 జన్మమ్ముతో నన్ను విడదీయునట్టిదియె
 జ్ఞానమ్మునుచు నీవు తెలియాలయా ,,
 బ్రహ్మసూత్రాలందు ఆహ్వానభావాలు
 వివరమ్ముగానుండి యున్నాయయా ,,
 అవియేమిటన్నచో నిష్పమరి నీరునూ
 భూదేవియును గాలిగగనమ్మును ,,
 మాయయును క్రోధమ్ము ఇంద్రియాల్ మనసును
 విషయమ్ములాశలును ద్వేషాదులే ,,
 వీటితో జతగూడి సుఖదుఃఖమయమైన
 దే ష్టేత్రమనబడున్ ఓ అర్జునా ,,

యీవికారాలేవిలేకుండ నిర్వికార

రమ్ముగా నుండు త్సేత్రజ్ఞుడు ,,

త్సేత్రజ్ఞుగురియించి తెలియవలెనంటేను

జ్ఞానాంగములు కొన్ని కావాలయ్యె ,,

దైర్యము స్థిరయ్యము ఓర్పుయును నిర్మలత

శాంతగుణములు ముఖ్యవిషయాలయ్యె ,,

కల్లకపటాలకును స్వస్తివాక్యముపలికి

స్వాతిశయమును మచ్చిపోవాలయ్యె ,,

కామముక్త క్రోధమును లోభము మోహము

మచ్చుకైనను వుంచుకోరాదయ్యె ,,

విషయవాంఛలగుందు సుఖదుఃఖదోషాలు

యుండుటచే వాటినే విడవాలయ్యె

ఈ సద్గుణాలన్ని అలవాటు చేసుకొని

ఆత్మతత్వము తెల్సుకోవాలయ్యె ,,

అప్పుడే యెవరైన యే కష్టములు లేక

తేలికగ నాచెంత కొస్తారయ్యె ,,

క : ఆత్మతత్వమంటే యెలాంటిదని చెప్పాడోయ్ కృష్ణభగవానుడు :

ప్రత్యేకముగా కానుపించెడి - భూతములలోన గీ॥

ఆత్మమాత్రమది ఒక్కటెయనుచును-గ్రహించుచుముపార్థా ,,

దీనినే నానాత్వములో నేక-త్వమృని చెప్పెదరు ,,

ఆత్మమూలమున విశ్వంబంతయు-సృష్టియగునటంచు ,,

తెలియుటే ఏకత్వమున నానా-త్వమృని తెలియాలోయ్ ,,

ప్రతీప్రాణిలో తప్పనిసరిగా - ఆత్మయున్నదోయ్యె ,,

అందువలన నను త్సేత్రజ్ఞుండని - పలుకుదురెల్లరును ,,

హాస్యం : త్సేత్రాత్సేత్రజ్ఞ విభాగయోగం వూర్తి అయినట్టేనా ?

క : ఆ తర్వాత త్రీకృష్ణుడు అర్జునునికి చెప్పబోయేది గుణత్రయవిభాగయోగం.

మూడుగుణాలతో కూడిన	సై॥
మాయయే లోకపుమాతయో	११
అయితే బీజముదాటెడి	११
తండ్రిని నేనని సముక్తము	११
నేనొనరించెడి సృష్టిలో	११
భేదాలెందులకన్నను	११
చెప్పెదవినుమా శ్రద్ధగా	११
ప్రకృతివల్లను పుట్టెడి	११
త్రిగుణములై యీ వరులను	११
బంధిస్తాయని తెలియుము	११
వాటిలో సత్వగుణముచే	११
సౌఖ్యము జ్ఞానము కల్గును	११
బ్రహ్మపదమొ దొరకును	११
యింక రజోగుణముంటచే	११
యింద్రియవాంఛలు కల్గును	११
దానిమూలమునె జన్మముల్	११
కలుగుచునుండును భూమిపై	११
యిక అవివేకము మోహమున్	११
జడితనాలే యున్నది	११
ధరణి తమోగుణమనబడున్	११
దానివలననే నీచములైన	११
పుట్టుకలన్నియు వచ్చుచుండును	११
కావున యీ గుణత్రయమునకు	११
లొంగకయుండిన మానవుడు	११
తప్పక ముక్తిని పొందును	११

హాస్యం : ఇప్పటికి చచ్చిచెడి పథ్నాలుగుయోగాలు చెప్పారన్నమాట మీరు.

క : ఆ. పథ్నాలుగయ్యాయి పదిహేనవది పురుషోత్తమ ప్రాప్తియోగం.

రావిచెట్టుతో సంసారమును పోల్చి విభాగించి గీ||
 నాస్థితి తెలియుము అతిజాగ్రత్తగ ధనంజయా నీవు ,,
 రావిచెట్టునకుగల పత్రములె వేదములుసుమ్ము ,,
 దానిమూలమె బ్రహ్మమనంబడు జడవేలోకములు ,,
 వైరాగ్యముతో చెట్టునుసరికిన ముక్తిపదము దొరకు,,
 యెవ్వరుకూడా తిరిగి దానిని బాగుచేయలేరు ,,
 అందువల్లనే పరంధాముడని పిలువబడెదనేను ,,
 అయితే కర్మలమూలములనే దేహమొచ్చెగాన ,,
 దేహముతోడనే కర్మ నాశనంబందునందువే మొ ,,
 అట్లుకాదయూ సూక్ష్మదేహమున కర్మగుణములంటున్ ,,
 సూక్ష్మదేహమది యెప్పుడుకూడ తనువునంటియుండు ,,
 సర్వము నేనేనను నామాటను కడకు మరువకయ్య ,,

కథ : యిలా బోధించిన తర్వాత వైవాసురసంపద్విభాగయోగంతో
 యేమన్నాడయ్యా శ్రీకృష్ణుడు :

గీతాసారము విన్నను
 పాపపరంపర లంటవు
 యీలోకమున మనుజులు గీ||
 సమముగ వుట్టెదరయినను ,,
 వారిలొ సద్గుణవంతులే ,,
 సురలుగ పేర్కొనబడుదుగు ,,
 సద్గుణము లేవన్నను ,,
 భూతిదయయు మరిశాంతమూ ,,
 సత్యమహింసయు త్యాగము ,,
 దాన నిరతియును ధైర్యము ,,
 ఇంద్రియ నిగ్రహణమును ,,
 యీపై గుణములు తప్పక ,,
 సురలందరకును యుండును ,,

హాస్యం : భేష్ ! బాగా నేడండి కాని అసురుల గుణాలేమిటో కాస్త వినిపిద్దూ.

కథ : అదికూడా శ్రీకృష్ణభగవానుడే విఃపిస్తున్నాడు విను :
 మచ్చునకై నను దయలేకుండగ క్రూరబుద్ధిగలిగి గీ॥
 యితరుల నెప్పుడు పీడించుటకై యత్నిస్తారయ్యా ,,
 అవివేకముతో మంచిచెడ్డలను అసలు కానలేరు ,,
 నాస్తికత్వమును ప్రపంచమందున ప్రచురించుతారు ,,
 పరులయన్నతికి ఓర్వలేక యే లోలో కుమితెదరు ,,
 యీ గాక్షసులే యెన్నోజన్మము లెత్తుచు నిత్యము ,,
 పాపపంకిలములో బడి బాధల ననుభవించుచుందు ,,

క : అనంతరం శ్రద్ధాత్రయ విభాగయోగాన్ని తెలిపాడు కృష్ణభగవానుడు.

హాస్యం : ఊ. చెప్పండి చిట్టా

శ్రద్ధయన్నదియున్న శాస్త్రాల జ్ఞానము
 ముక్తికాటంకము కాబోదయా శ్ర॥
 యీశ్రద్ధలోకూడా మూడురకములుకలవు
 జాగ్రత్తగా నీవు గుర్తించవయా ,,
 సాత్వికము రాజసము తామసంబనియేటి
 రకములే యివియంచు తెలియాలయా ,,
 మొదటితరగతివారు శ్రద్ధతోడనే యెప్పుడు
 దేవతా పూజ లొనరిస్తారయా ,,
 యత్రోదిగణములను రాజసులుగొల్తురు
 యింక మిగిలినవారలు ,,
 ప్రేతాలభూతాల కొలుచుతుంటారయా
 శ్రద్ధమీరగ యెప్పుడూ ,,

కథ : “ అర్జునా ! పిల్లలినే ఆహారంలోనూ చేసే పూజల్లోనూకూడా తేడాలున్నాయి. సాత్వికులు ఆరోగ్యకరమైన ఆహారమూ, రాజసులు రోగకారకమైన ఆహారమూ; తామసులు కుళ్ళిన ఆహారమూ తింటారు. మొదటివారు దైవాన్ని, గురువునీ, బ్రాహ్మణుని పూజిస్తారు. మంచి గుణాలు కలిగి

ప్రవర్తిస్తాను. ఇక రాజులు తోటివారిలో మెప్పుకోసం తపస్సు చేస్తారు. పోతే రాజులు యితరుల్ని బాధపెట్టే తపః సాగిస్తారు” అని చెప్పుతూ కృష్ణభగవానుడు దానాలలోగల తేడాలు కూడా చెప్పి శ్రద్ధాత్రయ విభాగ యోగాన్ని ముగించి మోక్షసవ్యాసయోగాన్ని గురించి యిలా చెప్పాడు :

మానవులెవ్వరు కర్మలుచేయక మిన్నకుండలేరు గీ॥

కర్మలొనర్చుచు ఫలితమువదలుటె త్యాగమోయిపార్థా,,

బ్రాహ్మణధర్మం తపోనిష్ఠయును జ్ఞానార్జనమయ్య ,,

క్షత్రియధర్మం సంగరమందున జుకకుండుటేను ,,

వైశ్యుల ధర్మం వాణిజ్యముతో గడపుచుండుటేను ,,

పోతే శూద్రులు ప్రజలందరకును సేవచేయవలయు ,,

క్షత్రియుండవే కావున నీదగు ధర్మము యుద్ధంబే ,,

ఫలితమునకై ఆశ చెందకయె నన్ను శరణువేడి ,,

యుద్ధముచేయగ లెమ్మా ! రమ్మా ! బాగుచేయకుండా,,

నిశ్చయముగా నన్నే నమ్మిన నీకు ముక్తి నిత్తున్ ,,

కథ : అంటూ తన గీతోపదేశాన్ని ముగించాడు శ్రీకృష్ణభగవానుడు. అంతట ఫల్గునుడు కృష్ణభగవానునికి నమస్కరించి “మహానుభావా ! నీ ఉపదేశంవల్ల నా సందేహాలన్నీ తొలగిపోయాయి. యిక నీ ఆజ్ఞాప్రకారమే యుద్ధం చేస్తాను” అనిచెప్పి తిరిగి గాంధీవాన్ని ధరించి యుద్ధానికి లేచాడు. కృష్ణపరమాత్మ స్వయంగా ఉపదేశించిన యీ గీతను చదివినా, విన్నా పాపాః తొలగిపోతాయని పెద్దలభావం.

హాస్యం : అమ్మయ్యా ! ఇక పోదామా ?

కథ : పోదాంపదరా నాయనా ! నీగొడవ యెక్కువగా వుంది.

పరమపావనికి భారతమాతకు జేజేలనుడయ్యా.

స మా ప్ర ము.

శ్రీ, రాజేశ్వరి ప్రెస్, రాజమండ్రి.